

המשך מעמוד 39) בכלל לא מתעורר לפני 12.00. הח' לטתי להגיש את השיר ביום החמישי בלילה, ברקע ה-90, וביקשתי מישוהו שייגש על הבוקר. אני לא מאוכזב שלא כבשתי את הפיסגה כבוס. מה ייצא לי אם אכנס למשברים? אבל, ברוך השם, זאת הר' לכת להיות השנה שלי, בעזרתה-הם. אני אחרי תקליט חמישי — וזה אומר חמסה — ואני הולך להעלות מופע-יחיד.

אמונת טבלות:

אמונה שלא אגלה

אחתי...

יש לי אמונה שלא אגלה אותה. זאת אמונה של שנים. זה מה שאני עושה לפני ואחרי הופעה. אם אגלה יותר — זאת כבר לא אמונה.

נסף: אלוהים

שלח לי להיח

מילונר...

יש לי בית משלי ומכונית משלי. אשתי לא עובדת, ויש לנו שלושה ילדים באהבה. אני לא עשיר ולא עני. אני גר בפתחתיקוה — זה בדיוק בין תל-אביב לבין ראש-העין... זאת עיר טובה לגידול ילדים.

עכשיו אני נזכר — כשהייתי בקנדה, ב-1973, עם ניובל, הומינו את הלהקה האנשים שתרמו את בלומפילד. לאנשים האלה היו שתי בנות. אחרי שבוע הגיעה האמא שלהן למלווה של הלהקה ואמרה לה: 'הבנות שלי ית' חתנו רק עם יהודי! אני רוצה שניסים יתחתן עם הגדולה. נסדר לו חוזה מיר חר' — הוא יהיה חצי שנה בארץ, חצי שנה פה...'

אני זוכר שהיא נתנה לי מין תיק

גרמה עם בני צדוק דם אצל האמא

כזה. או בארץ, מי הלך עם תיק כזה? רק הומואים! שלוש פעמים חור על עצמו סיפור דומה. אני מאמין שאלוהים שלח לי שלוש פעמים להיות מיליונר. כיום אני מרגיש נהדר: כל מה שיש לי זה בזכות עצמי.

שוש: הטרוחות

טלפוניות ב' בבוקר!

יכרתי אותה בחדרה. זה היה ב-1977. באיזו מסיבה, ב-1980 התחתנתי במלון היאט. הזמנתי 900 אנשים — הגיעו 1500. איזו טיפ' שותו שנתיים עבדתי רק כדי לשלם את החובות על החתונה!

חמרורים

הרחף של הרוצח

הוצא להורג ♦ במכתחשמהל של 2000 ולוט, שנמשכה 60 שניות, בסטרק, פלורידה, תיאודור באנדי (42), 11 שנים אחרי שנידון למוות בכיסא החשמלי על שורת מעשי אונס ורצח ברחבי ארצות-הברית של לפחות 16 צעירות, שבהם הורה (לרעת הר' שויות היה מיספר קורבנותיו — 30). באנדי, בשעתו סטודנט יפההתואר ומצטיין למימטיס, ביצע את מעשיו כשהוא חוסף את קורבנותיו, בעיקר סטודנטיות, בשעות-לילה ממגוריהן או בשעות-יום ממיגרש-הינייה. בהודאתו הסביר באנדי כי נטייתו לשתיה ול' פרונוגרפיה קשה, היא שדחפה אותו למעשיו הנפשיים.

הגיסה של העורך

נפטרה ♦ בתל-אביב, חודש לפני יום-הולדתה ה-78, חמדה נוסף מרזם, מיספטינית ועורכת שבועי הנשים לאשה. מוזס, אלמנתו של הר' פרקליט ראובן מוזס, אחר מארבעת בניו של איל-העיתונות המנוח יהודה

עורכת נוסף-מוזס מיספטינית ומלכת-היופי

מוזס, נולדה בקוסטא לאב מיספטי (שהיה היועץ המיפטי של שגרירות רוסיה הצארית בכירה העות'מאנית ולימים שופט-שלום כיפו) ולאם רופ' את-עייניים. היא התמחתה במיפטי אישות, אך שימעה הלך לפניה בעיקר כעורכת (של לאשה, שבמיסגרתו יזמה את תחרות מלכת-היופי בארץ ובמשך שנים מיספר, בימי מילחמת-העולם השנייה, של ידעות אחרונות, באותם ימים צהרון בן ארבעה עמודים, עת עורכו הקבוע, גיסה נוח מוזס המנוח, שירת כצבא הבריטי).

השופט של הפרס

נפטר ♦ בתל-אביב, בגיל 79, בנימין יצחק מיכלי, סופר (שולום) של בני הארץ, מבקר (ליד האובנים) ועורך (של ירחון אגודת-הסופרים, מאזניים). מיכלי, יליד בסרביה, איור הספר הרומני-רוסי, שנולד כבנימין יצ' חק דרוחובני, היה במולדתו תלמיד ישיבה ומורה לעברית וכארץ איש הס' תרבות העובדים (ארכיון ומוסיאון תנועת-העבודה), יו"ר אגודת-הסופרים וחבר במיספר רב של ועדות-שופטים להענקת פרסים ספרותיים (בין היתר: פרס ישראל, פרס ביאליק, פרס ברנר).

השפם של הצייר

נפטר ♦ בפיגוראס שבצפון-ספרד, אחרי מחלה ממושכת, בגיל 84, סל' וואדור דאלי, הצייר הסוריאליסטי (שעונים מקופלים על ענפי-עצים), שי סימלו המיסחרי היה שפמו הדקיק המ' שוח בשעווה (שלדעתו שימש כאנטנה לקליטת אנרגיות קוסמיות). דאלי, אמן רב-גוני (שגם כתב ספרים, הפיק סר' טים, עיצב תכשיטים וכנה תפאורות), מרד במוסכמות מגיל צעיר (עת, למי שול, סירב לגשת לבחינות-הגמר בבית-הספר לאמנות הצעיר בנימוק שלמוריו אין מספיק כישורים לשפוט את רמת ידיו עותיו), התפרסם בהצגותיו השערור' רייתיות, והמגולומאניות (אני, דאלי האלוהי), בהופעותיו הראותניות ול' פגישה עם עיתונאי אמריקאי הופיע כשעל ראשו נתח בשר-כבש), ובתמורה הנאה שקיבל עבור ציוריו (עבור ציור שנמכר לפני שנה בניו-יורק; 2.2 מיל' יון דולר).

תם, ועכשיו הדקה ה-90 וכבר אין מה לעשות. ישנים — הגיע זמן להתעורר, ואפילו אם הצבעתם ליכוד!

סלחות חשודה

ג'ונתן פולארד, שהעביר מידע חיוני להגנתה של מדינה ידידותית, החתומה על מיזכר לשיתוף-פעולה אסטרטגי, נשפט למאסר-עולם. ואילו אצלנו, על חברות באירגון-טרור ערבי זוכים בתישעה חודשי-מאסר בלבד.

רוני בן-אפרת היתה בקשר שוטף עם צאלח ראפת, שישמש ראש מנגנון הפיגועים של החזית הדמוקר' טית שיחרור פלסטין בראשות נאוף חוואתמה, והיה מיספר 3 באירגון. בפקודתו הקימה עיתון, שלפי דב' ריה ראתה בו כלי לשרות מטרות האירגון, ומשימתה היתה, להשריש אותו בקרב המוני 1948... "כמו-כן השתתפה בהקמת אירגוני נוער ונשים של החזית, ולא הסתפקה בכך, אלא גם הסתיירה בדירתה את המחבל המבוקש למל זכות, ממנהיגי החזית בעזה. שופט בית-המישפט העליון, אהרון ברק, ליברל הידוע בפועלו הרב למען זכויות-הפרט, קבע באחד מהידונים בעניין, שאמנם, "על-פי הודעותיהם לא ביקשו המשיבים לפעול פעולה צבאית, אך הם היו יזוע אזרחית של מנגנון-טרור צבאי, הבא להשמיד את המדינה. התנהגות זו, אם אכן תוכח (ואכן הו' כחה) חורגת מכל המקובל ונסבל בחברה דמוקרטית. סובלנות לדיעות חורגות היא עניין אחד, הצטרפות לאירגון-טרור היא עניין אחר..."

על רקע דברים אלה של השופט ברק, תמוהה ביו' תר העיסקה המפוקפקת שנחתמה עם הטרוריסטים, וחשודה עוד יותר הודעתו של התובע, עוזי חסון: "הסכמנו לעיסקה זו מכיוון שראינו בהודאה של הנא' שמים אלמנט של חרטה, ומשום שההודעה מקצרת את ההליכים וחוסכת בזמנו של בית-המישפט, מא' חר שהמישפט התארך מעבר לכל פרופורציה. הסכמנו שרוני בן-אפרת תשחרר מיד בשל הבעיה האנושית הקשה של גידול ילדים. בעבירות אלו יש אמנם אס' פקט ביטחוני, וקרו כבר מיקרים שנאשמים אחרים, אזרחים ישראלים ויהודים, עברו עבירות-ריגול, אך כאן מדובר בעמם הראשונה בהצטרפות לאירגון-טרור של יהודים אזרחיים-ישראל, ובחציית הקווים ה' לאומיים. איננו רוצים הפעם למצות את הדין כאשר מדובר בעבירה ראשונה מסוגה."

מוזר, לעיסקה שכזו זכו בעבר רק שטינקרים של

ברק בעייה אנושית

רבינן רק גירוש המוני

עמירב הביתה לליכוד

השב"כ. ואם כך תנהג התביעה גם כלפי נתבעים אחרים, אז יש לי עצה מועילה לכל אחד: "הודה באשמה", אפילו בלי הבעת, "חרטה" מפורשת, הצבע על "התארכות המישפט וביזבוז זמנו של בית-המש' פט", הזכר את "ילדיך", הדגש שזו "עבירה ראשונה מסוגה" אצלך, ובקש את עורך-הדין חסון כדי לסגור איתו את עיסקת-הטיעון!

הצעה לשינוי

ההצבעה בבחירות

בדיקה מקיפה שערך "הארץ" העלתה כי שינוי שי-טות-הבחירות לשיטה איזורית-יחסית כלשהי יביא לאותן התוצאות כמו בבחירות האחרונות — הליכוד ראשון, התמרד שני וגוש הדתיים שלישי, ובגדול. השינוי היחיד הוא העלמות כל סיעות האופוזיצ' י.

במדינות מסוימות, כרוסיה, זה נקרא "דמוקרטיה עממית", והשאלה היא אם זהו השינוי שהציבור כל' כך רוצה בו.

לי יש הצעה אחרת — הפסיקו להצביע עבור הליכוד והמערך, ואז נשיג את השינוי המיוחל. אתה הבנת את זה, רייכמן?

געגועים

לימים היפים, עם ההפגנות היפות, של האנשים היפים, נגד שר-הביטחון הרוצח. מעניין, למה זה נפסק לכל-כך הרבה זמן!?

הצעה

להומניסטים

קחו 400,000 אוהבי-אדם לכיכר מלכי-ישראל, והפגינו נגד "שר-התבורה הרוצח"!

סמן ימני

אן לימני

אין גבול

אם את משה עמירב גרשו מתנועת-החרות בגלל ידעותיו, לשמיר וארנס צריכים להרוס גם את הבית. עמירב, שחתם השבוע על מודעת יש גבול, יכול היום לחזור הביתה, לליכוד, ועם קצת מזל עוד יתמ' נהם כשר. רק הליכוד יכול!

רבינן אהב

את זה רק בגדול

רבינן גילה שגירוש מסיתים בודדים אינו יעיל. אך למו שכבר התעודד מכך שרבינן מתנגד לגירושים של בודדים, נכונה אכזבה. באחרונה התגלתה הפקודה של אותו רבינן במיבצע דני במילחמת-העצמאות, בזו הלשון:

1. יש לגרש את תושבי לוד מיד בלי להתחשב בגילם. יש לשלוח אותם לכיוון בית נבאללה. יפתח (חטיבה בפלמ"ח) תקבע את השיטה, ותדווח מיד למיפקדת המיבצע ולמיפקדת חטיבה 8.

2. לבצע מיד. על הפקודה חתום אחד "יצחק ר' קצין-המיבצעים של הפלמ"ח.

מסתבר שרבינן מאמין רק בגירושים המוניים...

והים הוא אותו הים

אם נאמין, במידה ועדיין אפשר, כי שמיר יודע "שערבים הם ערבים", ונצטרך להסביר את ההתקפ' לות הימנית הברורה שלו מעמדות לאומיות מינימ' ליסטיטיות, הרי ההסבר היחיד שניתן לחשוב עליו

הוא ששמיר מנסה לסובב את כולם. במילים אחרות: הנתתיק את הרעיון מאלון ז"ל — לתת תוכנית מדי-נית פשרנית ומתחדדת, כדי להיראות מתון ונחמד, אבל עם אוהה אלמנט חסר, שימנע הסכמה ערבית, ושיצוירם כסרבני-השלום בעיני העולם.

אבל שמיר ייכשל כמו אלון, כי "ערבים כמו ער' בים" כבר למדו להוציא מאיתנו שטחים תמורת נייר, ו"ערבים כמו ערבים" יודעים לזעוק לעולם ולדרוש לחץ על ישראל להשגת אותו "חסר קטן" להשלמת "השלום".

ו"ערבים כמו ערבים", יודעים שיהודים כמו יהו' דים מוכנים לוותר עוד קצת, עוד קצת ועוד קצת בשביל נייר של "שלום". ואני יודע, כמו ששמיר יודע, שגם אם נהיה בגודל של ליכנסטטיין, הים הוא אותו הים."

רצים למוות בכבוד

עורך-הדין יצחק חושן, מועמד ריץ' למועצת עריית תל-אביב, הוא יו"ר "האגודה למען הזכות למוות בכ' בוד". וזה משום-מה, כל-כך מתאים להם שם בר-ץ'. אצלנו, בימין, לא כל-כך מתחשק למוות, ואפילו בכ' בוד. אתה הבנתם את זה, שם בר-ץ'?

געגועים

לימים שהשמאל היה תיאורטי כמו יוסי שריד ו' שולמית אלזני, ולא מעשי כמו שמיר ומרידור.

מחכים לגגות?

הנה פייצל חוסייני נגש בכלאו עם מתאם-הפער' לות-בשטחים, שמואל גורן, וכבר משתחרר ממעצר מינהלי. והנה סעיד כנעאן משכם יוצא בשקט לפני' שות עם אנשי-מימשל בכירים בקאהיר. והנה מתבשל לנו כאן תבשיל, ממש מתחת לאף. ורק אל תגידו, אחר-כך, תנועת-הימין, שהייתם מופתעים, שלא ידע'

ענת סרגוסטי, העולם הזה